

Treballar davall el mar.

Quan un barco s'espatla

Qui busca, consolda major, curta i repara en l'obra viva d'un barco?

Qui rescata el que va quedar d'un naufragi?

Sempre hi ha hagut persones que s'han atrevit a anar allà on hi havia un problema, per lluny, alt o profund que estiguera.

Durant molt de temps, els equips de busseig eren rudimentaris. Peces metàl·liques, caragols i femelles; sense velcros ni cremalleres, els bussos, amb un aspecte a mitjan camí entre Frankenstein i cavaller de fortuna, se submergien amb riscos mal calculats i amb l'ofici ben après.

Sempre units a terra per cordons umbilicals que nodriren i protegiren.

Oficis nascuts de l'Armada. Treballs mil·limetrats i amb el temps en contra, assajats amb disciplina militar.

Els bussos tallen i solden davall el mar. Tècniques quasi alquímiques que permeten usar el foc en l'aigua, en el fons del mar, on es perd el dalt i el baix, i el fa molt de temps.

I encara que els trages i els aparells hagen canviat i ho facen tot molt més fàcil, la professió de bus està lluny de ser senzilla i còmoda.

La soledat del fons el mar pot ser una vocació o una maledicció. Per a saber-ho cal passar a l'altre costat de l'espill. Els futurs bussos practiquen en simuladors les situacions més difícils i extremes. No hi ha una altra manera d'aprendre.

Sempre hi ha algú dalt vigilant: que arribe l'aire, que el bus estiga bé, que es trobe el que es busca... però la veritat és que allà baix, en el treball real, estaran sols i els imprevistos poden ser molts.

Este treball requereix tècnica i coneixements, però també tremp; una mescla de calma i agilitat mental; ímpetu i prudència en les dosis justes. D'això depèn que el seu treball siga eficient, però també la seua seguretat i, en molts casos, la seua vida.

Tot comença fora de l'aigua. Les torretes de busseig permeten bussejar a saturació. En superfície, el bus entra en la torreta, en la que es provoca una pressió igual a què hi haurà en la profunditat d'immersió que haja d'aconseguir. La torreta baixa, el bus realitza el seu treball i, quan acabe, podrà tornar a la càpsula sense haver de fer descompressió.

En treballs a gran profunditat i de llarga duració, estos mètodes han suposat un gran avanç quant a eficàcia i també a seguretat dels bussos; però no ho són tot.

El bus professional s'ocupa dels problemes d'altres: barcos, plataformes petrolíferes, ponts, gasoductes, rescats, naufragis,... Res d'això pot eixir malament.

La foscor, la soledat i el silenci esglaiador no s'apoderen d'eixos hòmens en l'aigua, però no s'obliden a l'eixir.